

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det er med hensyn til de gebyrbelagte tilsyn.

Det er jo et godt princip, at det er forureneren, der betaler, og jeg vil gerne høre, om fru Charlotte Antonsen hellere ser, at Arbejdstilsynet via skattebetalte kroner skal tage ud på de virksomheder med det dårlige arbejdsmiljø, frem for at de selv skal betale for tilsynet. Det er jo sådan set princippet i forslaget.

Så har jeg bemærket, og det vil jeg da gerne kvittere for, at når det gælder Arbejdstilsynets adgang til private hjem, har regeringen modere ret sig. Tidligere var alt – også erhvervsmæssigt arbejde – omfattet af begrænsningerne i det lovforslag, der først blev fremsat.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Bjarne Laustsen spørger, om der sker ulykker på de små virksomheder. Ja, der sker ulykker på de små virksomheder, og der er endda en tendens til, at der sker flere ulykker på de små virksomheder end på de store.

Men det ændrer altså ikke ved, at hvis der kun er seks ansatte på en virksomhed, kan vi ikke se, at det gavner chancen for at undgå arbejdsulykker, at de ansatte skal sendes på kurser og holde officielle møder af den ene og den anden art. Vi tror altså på, at man får mere ud af – som ledelsen også er forpligtet til ifølge arbejdsmiljøloven – at holde nogle møder og gennemgå virksomheden for at sikre sig, at tingene står, som de skal, og er afskærmede og i orden. Vi mener ikke, at en virksomhed med kun 5, 6 eller 7 ansatte er så uoverskuelig, at man er nødt til at sætte det store bureaukrati ind. Det er alene det, der er baggrunden for forslaget, for det er naturligvis rigtigt, at der også sker ulykker på små virksomheder.

Så blev der spurgt om de gebyrbelagte tilsyn, og det er også svar til fru Lene Garsdal: Det, vi sætter spørgsmålstegn ved, er jo ikke, om virksomhederne skal betale, men hvor mange gange virksomhederne skal betale for det samme. Realiteten er jo, at virksomhederne allerede har betalt én gang over skatten, og nu skal de så betale en gang til, hvis de tilfældigvis tilhører en branche, hvor der er mange ulykker. Men hvis man tilhører en branche, hvor der er mange ulykker, mon man så ikke i forvejen har nok at gøre med at forsøge at rette op på forholdene, så man kan få bedre overskud af virksomheden?

Jeg tror i virkeligheden, at pengene bliver bedre investeret ved at blive liggende i virksomheden, når vi forudsætter, at vores arbejdsmiljølovgivning er i orden, og at de krav, der stilles fra myndighedernes side, er korrekte. Lad os dog så koncentrere os om, at de bliver overholdt, i stedet for at komme rendende med det ene krav om betaling efter det andet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår ikke logikken i Venstres standpunkt, hvis udgangspunktet altså er at ville imødegå arbejdsulykker. Det kan være, der er en anden logik, men hvis udgangspunktet er, at man vil imødegå arbejdsulykker, forstår jeg det ikke.

Der har i lang tid været en forpligtelse for arbejdsgiverne i henhold til arbejdsmiljøloven, hvad angår arbejdspladser med under 10 ansatte. Men på trods af det har vi kunnet konstatere, at risikoen for at blive udsat for en alvorlig ulykke er større på mindre arbejdspladser med under 10 ansatte end på arbejdspladser med f.eks. mellem 10 og 20 ansatte, og så må man da spørge: Hvad gør vi ved det?

Men hvad er det så, der foreslås her, at der skal gøres ved det? Ingenting! Det foreslås, at ordningen med valgte sikkerhedsrepræsentanter på mindre arbejdspladser skal afskaffes. Der er ikke noget forslag om, at man gør noget ved de ulykker, der sker på mindre arbejdspladser, andet end at henvise til den forpligtelse, der altid har været der. Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis vi sammenholder dette lovforslag med tidligere ændringer, som ministeren har foretaget, har man stoppet muligheden for at udstede administrative bøder. Det var faktisk på den måde, man fik rigtig mange virksomheder til at komme i gang med at overholde de regler, for vi ved jo, at der var masser af virksomheder, der lod hånt om de regler, vi tidligere havde.

Jeg kan nu forstå på fru Charlotte Antonsen, at man også er imod den særregel, der findes for havnepladser og for byggepladser, hvor man går ned til 5 ansatte. Med den argumentation, som Venstre her fører i marken, betyder det så, at det også er noget, der skal fjernes? Kan vi se frem til det?

Så forstår jeg selvfølgelig også på fru Charlotte Antonsen, at det ægrer voldsomt, at man